

- *"Чаробњак никада не касни, нити дође сувише рано. Он стиже управо онда када то пожели."*

Једног летњег поподнева раних 1930.-их Џон Роналд Толкин, професор на Оксфорду, погледао је есеје својих студената. Наишавши на један празан лист међу радовима ученика написао је реченицу, први ред књиге која ће му отворити врата славе.

"У једној рупи на земљи живео је Хобит."

У том тренутку Толкин није ни знао шта би то Хобит могао да буде. Годинама касније причао би о томе како је још у детињству заволео пределе око Бирмингема где је једно време живео. Заволео је тај Средњи свет, упознао људе енглеског села. Са њима је растао а касније ишао и у рат.

"

То је било налик изгубљеном рају.

:

Тамо се налазила стара воденица, која је радила уз помоћ два воденичара, велико језеро са лабудовима, долина пуна цвећа, и неколико старих сеоских кућа, мало даље био је поток са још

једном воденицом... Ту сам први пут осетио да сам свестан ствари које ме окружују, јер ја нисам рођен у Енглеској. Рођен сам у Јужној Африци. Иако сам био веома мали када сам дошао овде, ово место ми се урезало у сећање и машту мада нисам био свестан тога. Уместо новогодишње јелке имао сам еукалиптус, а врућина и песак су ми задавали невоље, тако да када сам се нашао овде у Средњој Енглеској јавила се нека врста љубави, према чистој води, пределима и наравно, људима..."

- *"Корак по корак, путник далеко стигне."*

Рад на роману у наредних неколико година није одмакао даље од те једне реченице. Рукопис је предат издавачу тек 1936. `Хобит, или тамо и натраг` објављен је наредне године. Писац и угледни професор streпео је од реакција његових колега са универзитета, сматрајући "Хобита" неозбиљним наспрам студија које је до тада објавио о

енглеском језику и књижевности.

- *"Човек који беже од својих страхова схвати да је само ишао пречицом до њих."*

Издавачи су затражили и наставак књиге пошто су уследиле похвале критике и поређења са Луисом Керолом, сврстан је у сам врх литературе за децу.

"Није злато све што сија, нису изгубљени сви који лутају; они стари а јаки не вену, дубоке корене мраз не стеже. Из пепела ватра ће се пробудити, светло из сенке ће изаћи, обновљено биће оно што је сломљено, краљ биће поново онај без круне."

На данашњи дан, 29. јула 1954. објављена је "Дружина прстена", први део трилогије "Господар прстенова". Један критичар поделио је читаоце енглеског говорног подручја на оне које су прочитали ову књигу и на оне који ће је тек читати. Дело је описано као јединствен свет, пробуђен из дубина бунара времена, свет који вас забавља и води вас у истраживања у којима налазите нова значења сопственог постојања.

- *"Волео бих да живот није толико кратак, " мислио је, "Потребно је пуно времена да би се научио језик, а исто важи и за ствари о којима желимо да знамо."*